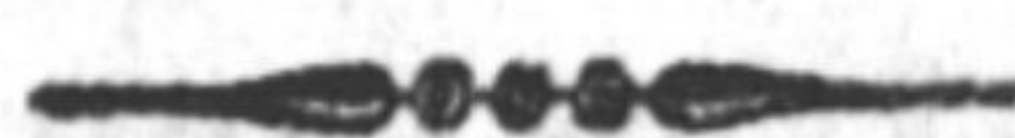

OBSAH.

	Str.
Jak máme mluwiti: woni aneb wy	3.
Jací jsau toho ještě důwodowé.. . . .	9.
Jak by se nejpřirozeněji mluwilo.	9.
Jak se stalo, že ty přešlo do wy	11.
Jak se říkalo králům císařům atd.	13.
Jak máme k vyšším nyní mluwiti.	15.
Písemné důkazy, že se císařům králům atd. ty- kalo a později wykalo	17.
Psaní králi Wáclawowi od Bohuslawy ze Šwamberka.	17.
Král Wáclaw píše Čenkowi z Wartenberka.	18.
Psaní jednoty Poděbradské, králi Fridrichowi.	20.
Jiří z Poděbrad správce králowství českého píše Albrechtowi a Ludwikowi knížatům Ba- worským.	21.
Zděnek Lew z Rožmitala píše Wilémowi knížeti Baworskému.	22.

Psaní císaře a krále Maximiliana II. panu Ditrichowi Šwendowi.	23.
Karel ze Žerotina radě města Olomauce.	27.
Psaní J. M. Slawaty Albrechtowi knížeti z Fridlandu.	28.
Odpověď Albrechta knížete z Fridlandu.	30.
Ke druhé osobě není třeba, by se we wícetním počtu mluwilo.	31.
Kdy se naskrze wícetného počtu užíwalo.	32.
Psaní Karla staršího ze Žerotina panu Maximilianu z Kaunic.	33.
Je-li to powinnost, abychom čistě mluwili.	35.
Z čehož se pozná, že woni nelogické jest.	42.
Co o tom mysliti máme, jenž wy za urážku drže žádá, by se mu woni říkalo.	43.
Kdo sprosté woni vlastně u nás rozšířil.	44.
Co je vlastně zdwořilost a jak se jewí.	45.
Jak se zdwořilost w řeči jewiti může.	47.
Mohau si mnozí na chudobu našeho jazyka právem naříkati.	50.
Příklady některé společenské mluwy.	51.
Má-li pak zdwořilost swých slušných mezí.	53.
Kde by se společenská zdwořilá řeč vzděláwati měla.	54.
Kdy se Čechové a Morawané zdwořilostí nynějším Francausům wyrownáwali.	57.

